

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر برگرایش به تکدی گری در شهر یاسوج در سال 1396

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات کاربردی در علوم اجتماعی و جامعه شناسی، دوره 2، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهدی معینی - استادیار جامعه شناسی گروه علوم اجتماعی دانشگاه سیستان و بلوچستان

صدیقه جهانبازیان - کارشناس ارشد جمعیت شناسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

تکدی گری یکی از پدیده های اجتماعی شایع در بسیاری از شهرها است که پیامدهای اجتماعی ناگواری دربردارد. هدف اصلی تحقیق عبارت از بررسی عوامل موثر بر گرایش به تکدی گری در شهر یاسوج است. مطالعه حاضر از نوع توصیفی-تحلیلی بود که به صورت مقطعی در سال 1396 انجام شد. برای گردآوری داده ها، 49 نفر به شیوه نمونه گیری خوشه ای انتخاب شدند و اطلاعات با استفاده از پرسشنامه جمع آوری شدند. تجزیه و تحلیل داده ها از طریق نرم افزار آماری SPSS نسخه 20 در دو سطح آمار توصیفی و استنباطی انجام پذیرفت. نتایج بررسی نشان داد، بین متغیرهای سن، تحصیلات، وضعیت جسمانی، وضعیت تاهل، بعد خانوار، فقر اقتصادی، مهاجرت و تشویق دوستان، تن پروری، ضعف وجدان اخلاقی، عدم نگرش منفی به تکدی گری، عدم نظارت و کنترل رسمی، عدم حمایت و تامین اجتماعی، فقر و بیکاری، تضاد طبقاتی، سابقه تکدی گری در خانواده و تکدی گری رابطه معنیداری وجود دارد. بین جنسیت و تکدی گری رابطه معنی داری یافت نشد. همچنین محاسبه رگرسیون نشان داد، 45 درصد تغییرات متغیر وابسته توسط متغیرهای فقر و بیکاری، سابقه تکدی در خانواده، زیاد بودن بعد خانوار، عدم حمایت و تامین اجتماعی، عدم نظارت و کنترل رسمی، وضعیت مهاجرت، عدم نگرش منفی به تکدیگری و وضعیت جسمانی تبیین گردید. تکدی گری بعنوان یک کنش یا فعالیت اقتصادی غیر رسمی می تواند دارای علل اقتصادی، اجتماعی، ساختاری، فرهنگی باشد. سیاستگذاران میتوانند برنامه های را طراحی کنند و همه ساله وضعیت تکدی گری را در جامعه رصد کنند و برنامه هایی مناسب با شرایط جامعه و وضعیت کشور برای کمتر شدن تکدی گری ارائه دهند.

کلمات کلیدی:

تکدی گری، بیکاری، عوامل اجتماعی، فقر اقتصادی، عوامل ساختاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/992704>

